

in ko se sanje
vzdignejo od tal,
jih prehitijo
in na nebu jezni
osvojijo
vse redke zvezde.

PROTEUS

Jože Udovič

Vrnil sem se
iz morja,
iz temnih voda,
vstal sem iz valov,
gledal sem
podobe prihodnosti.
In vsa današnja
čarovnija
je samo zame.

Tebi, ki hočeš slišati
mojo skrivnost,
ne razodenem,
kaj sem videl
v somraku globin.

Tvoja slepota
ne vidi mojih barv,
tvoj sluh razloči
le sive glasove.

Ne moreš
me prisiliti,
da govorim
o današnjem čaru.

Lahko me zvežeš,
uidem ti iz rok,
sto oblik imam,
voda sem in oblak,
zemlja sem in drevo,
tišina sem in glas,
ptica sem in zrak,
korenina sem in sad.
Zmeraj isti,
zmeraj drugačen.

Ti pa me ne poznaš:
kolikokrat
sem ti že zgorel
pred očmi —
nenaden plamen.

NEZNANEC

Jože Udovič

Nenadoma
se nekaj zgane,
le glas te ure,
ki odhaja,
in vse je
spremenjeno.

Bil sem doma v tej sobi,
za lahnim dežjem
zastorov,
ležeč na slami
rumene luči,
tu, med stvarmi,
ki govorijo
znano narečje.

Samo odmev nečesa,
kar odhaja —
in že je vse drugače.